

En drottningens makt och maktlöshet

OPERA

Lovisa Ulrika

Christina Larsson Malmberg, sopran, Stockholm New Baroque, Rami Jawhari Jansson, dans Skeppsholmskyrkan, Stockholm

Med stormsteg intar drottning Lovisa Ulrika Skeppsholmskyrkan, sedan 2002 avsakraliserad och använd som övnings- och föreställningslokal för olika kulturella evenemang. Med sin enorma kjol sveper hon nästan med sig delar av publiken i det nära nog tomma, cirkelrunda kyrkorummet under det panteonliknande kassettaket.

Men när drottningen stormar fram, föregången av sin personifierade "animus", sitt manliga jag, är musiken redan igång och skapar ett ljudrum i det luftiga kyrkorummet. Drottningens musik, det är 1700-talets Roman och Kraus, Pergolesi och Uttini, den hon hörde i det fattiga, torftiga Stockholm dit hon giftes bort från brodern Fredrik den Stores kulturskimrande Potsdam och Berlin.

LOVISA ULRIKA VAR INTE glad, hon var trött på provinsialismen, partiväldet och ståndsdemokratin i Sverige och säkert också på sin ganska färglöse make, kronprinsen och småningom kungen Adolf Fredrik, som i mycket går i hennes ledband. Hon vill göra revolution, en statskupp som

Lovisa Ulrika är drottningen som försökte genomföra en statskupp i Sverige. Christina Larsson Malmberg gestaltar henne med betvingande scennärvaro. Dansaren Rami Jawhari Jansson gör hennes manliga skuggsida.

FOTO: WILHELM JARESAND

återställer ordningen och enväldet men som misslyckas och så när kostar henne halsen. Hon ville ha makt och inflytande, eller rättare sagt hennes manliga sida, den som C G Jung kallar "animus", ville det. Menar upp-

hovskvinnorna bakom en intressant kammaropera i det lilla formatet som visats under några kvällar i Skeppsholmskyrkan för en sparsmakad publik.

Christina Larsson Malmberg är producent och spelar själv

drottningen med sin ljuvliga sopran. Hon har dessutom en betvingande scennärvaro som bär upp föreställningen om det oblida drottningaödet. Catalina Langborn, nybliven master i violin på Musikhögskolan i Stock-

holm, tecknar som medproducent och leder den fond av musiker i stråkkvartetten som svarar för härliga tolkningar av 1700-talsmusiken, delvis sällan eller aldrig hörd annars. Rami Jawhari Jansson dansar en gripande animus som skapar rymd och dimension åt det yttre och inre skeendet. Sammantaget dras man in i berättelsen med stor kraft, imponerad av de säkra dramatiska, koreografiska och inte minst musikaliska greppen.

DET HELA ÄR ETT EXAMENSARBETE från Kungliga musikhögskolan, berättar producenterna i sin folder. De vill slå ett slag för ett svenskt muskarv, 1700-talets, som är alltför lite känt och uppskattat. Med musikens hjälp och en sparsam men uttrycksfull scenografi och rekvisita fokuserar de samtidigt kvinnorollens prakt och elände i drottningen som symbol för det möjliga och det omöjliga. Här finns ett spännande feministiskt perspektiv, men också en avspänd öppenhet: "Man behöver inte alltid förstå allting, det kan bara få vara vackert ibland och det är nog."

KAJ ENGELHART

FÖRESTÄLLNINGEN Lovisa Ulrika spelades 21-22 maj i Skeppsholmskyrkan. Den kan också bokas av enskilda teatrar, musikföreningar, festivaler och skolor.